

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 2. Quomodo aliter definiri possit & dividi peccatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

Quamvis autem peccatum omne fit ex malitia, specialiter tamen tum dicitur esse ex malitia, quando committitur cum clara advertentia rationis & plena libertate voluntatis. Peccatum ex passione seu fragilitate vocatur à *S. Bonav.* apud *Herinx* d. 5. n. 66., peccatum in Patrem, quia Patri præcipue attribuitur potentia, quâ homo sic peccans uti non vult; peccatum ex ignorantia, contra Filium, quia Filio attribuitur Sapientia; peccatum ex malitia, contra Spiritum Sanctum, quia Spiritui Sancto attribuitur bonitas, contra quam directe agit, qui ex malitia peccat.

7. In proprium, quod quis ipsemet committit; 9. & alienum, quod ab alio quidem fit, sed mihi imputatur propter jussionem, consilium &c. In rigore tamen hoc, per quod pecco, non est peccatum alienum, sed meum, quo jubeo, consulo &c.

8. In mortale & veniale, de quibus dicemus à n. 10. 183. Item in Originale & personale; actuale & habituale, de quibus divisionibus plura Scholastici. Aliqui etiam dividunt in remissibile & irremissibile, sed probabilius est non posse dari peccatum irremissibile, quia videtur repugnare infinitæ misericordiæ Dei, uti peccatum inodibile repugnet infinitæ perfectioni Bonitatis & Sapientiæ ipsius.

Q. 2. Quomodo aliter definiri possit & dividi peccatum. R. Definiri potest hoc modo: exercitium libertatis contra regulam obligantem ad honestè operandum: Et sic sumptum dividi potest in Philosophicum & Theologicum; Philosophicum est exercitium libertatis contra dictamen naturæ rationalis quâ talis, præsciendendo aa etiam sic

contra legem Dei; Theologicum, est exercitium libertatis contra legem Dei, sive, est dictum vel factum vel concupitum contra legem eternam, uti ex S. Aug. l. 22. contra Faustum c. 27. habet S. Th. 2. 2. q. 71. a. 6. Atque de hoc jam loquemur; postea à n. 49. de Philosophico.

82. Q. 3. An omnis actio hominis non amantis Deum aut adhuc in infidelitate constituti debeat dici peccatum. R. Negative. Ita S. Th. in 2. dist. 40. q. 1. a. 5. & dist. 41. q. 1. a. 2. ad 2. & 3. Item 2. 2. q. 10. a. 4. ad 3., in quibus locis docet infideles & non habentes gratiam posse elicere actus bonos. Probatur, nam Alex. VIII. damnavit has propos. 7. Omnis humana actio deliberata est Dei dilectio vel mundi; si Dei, Charitas Patris est: si mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est. 8. Necessè est infidelem in omni opere peccare. 11. Omne, quod non est ex fide Christiana supernaturali, quæ per dilectionem operetur, peccatum est. Vide dicta l. 2. n. 132. & dicenda hic à n. 67. & à n. 184.

83. Q. 4. Qualis libertas requiratur ad peccatum internum.

R. §. 1. Non sufficit libertas à coactione, sed requiritur libertas à necessitate, id est, potentia indifferens tum ad ponendum tum ad omittendum actum, hinc damnata est hæc prop. 3. Jansenii, Ad merendum & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione.

84. §. 2. Etiam non sufficit qualiscumque libertas in causa, sive mediata, sed peccatum debet dependere à propria libertate operantis, hinc Alex. VIII. damnavit hanc 1. prop., In statu naturæ lapsæ ad peccatum mortale & demeritum sufficit illa libertas;